

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

والنتین کاتاسانوف* - (Valentin Katasonov)

برگردان از: ا. م. شیری

۱۶ جون ۲۰۱۸

باشگاه بیلدربرگ: دولت جهانی یا ناهنجاری تاریخی

تصمیمات در واقع مهم برای تعیین سرنوشت جهان در کجا گرفته می‌شود. رسانه‌های جمعی هر سال یک بار از باشگاه بیلدربرگ یاد می‌کنند، این، طبق معمول در اوایل ماه جون روی می‌دهد. ۶۶-مین جلسه نوبتی آن از ۷ تا ۱۰ ماه جون در تورین ایتالیا برگزار گردید. این باشگاه که توجه روزنامه‌نگاران را از مدتها پیش به خود جلب کرده، یک تشکیلات رسمی نیست. این کنفرانس غیررسمی سالانه با شرکت تقریباً ۳۰ نفر از افراد متنفذ در عرصه‌های سیاسی، بازرگانی، امور بانکی و رسانه‌های جمعی تشکیل می‌گردد. ترکیب شرکت‌کنندگان همه ساله عوض می‌شود (البته دایره کوچکی از افراد وجود دارد که همه ساله به طور منظم شرکت می‌کنند). کمیته برگزاری هر سال لیست شرکت‌کنندگان را با دقت تنظیم می‌کند. شرکت در جلسات فقط با دعوت کمیته برگزاری ممکن است. برخی از شرکت‌کنندگان اجلاس‌های سال‌های پیشین نیز عضو باشگاه می‌باشند. بنا به داده‌های خبرگزاری بی‌بی‌سی، اعضای باشگاه در اواسط دهه گذشته ۳۸۳ نفر بود که ۱۲۸ نفر از آنها امریکائی و اکثریت مابقی اروپائی و چند نفر هم آسیائی بودند (جاپانی، کوریائی، سنگاپوری). نظری مبنی بر این وجود دارد که باشگاه بیلدربرگ یکی از ابزارهایی به حساب می‌آید که به کمک آن واشینگتن اروپا را کنترل می‌کند، و به ابتکار سازمان سیا تشکیل گردید. پروژه چنین باشگاهی در سال ۱۹۵۴ توسط دوایت آیزنهاور، رئیس جمهور امریکا مورد تأیید قرار گرفت. در گزارشات در خصوص بیلدربرگ به طور معمول روی دو ویژگی اصلی تمرکز می‌کنند: ۱- جلسه باشگاه در جو محرمانه برگزار می‌گردد؛ ۲- در اجلاس‌ها افراد بسیار با نفوذ شرکت می‌کنند. یکی از شرکت‌کنندگان دائمی دوید راکفلر بود که در سال ۲۰۱۷ مُرد؛ نلسون راکفلر، هنری کیسنجر، روبرت مک‌نامارا، دونالد رامسفلد، آلان گرینسپین، ریچارد پِرل، پُل ولفاویتس نیز جزو شرکت‌کنندگان دائمی بودند یا همچنان هستند. بسیاری‌ها بیلدربرگ را دولت جهانی تصور می‌کنند. گویا در این جلسه‌ها هر سال تصمیماتی گرفته می‌شود، که بعد از جلسه "نماینده‌ها" به اطلاع دولت‌های ذی ربط می‌رسانند.

توأم با تیم مهمانان دائمی (فعالان) باشگاه، افرادی به جلسات دعوت می‌شوند، که نمی‌توان آنها را جزو نخبگان جهانی شمرد. از روسیه گریگوری یاولینسکی، لیلیا شوتس‌اوا تحت چنین عنوانی به جلسه‌های مختلف دعوت شده‌اند. آناتولی چوبایس رئیس شرکت دولتی "روس نانو" (دو بار -در سال‌های ۱۹۹۸ و ۲۰۱۲) و آلکسی مورداشوف مدیر کل شرکت شهامی "سهور استال"، سرگئی گوریف اقتصاددان در جلسه‌ها شرکت کرده‌اند. بعد از سال ۲۰۱۵ از روسیه هیچ کس به جلسات بیلدبرگ دعوت نشده است.

هنری کیسنجر، دیوید پتروس رئیس سابق سازمان "سیا"، ینس ستولنتبرگ دبیر کل ناتو، مارک کارنی رئیس بانک انگلیس، مارک ریوته نخست وزیر هالند، اورزولا فون در لاین وزیر دفاع المان مشهورترین شرکت‌کنندگان ۶۶-مین دیدار بیلدبرگ در تورین بودند. یکی از کاردینال‌های واتیکان و آنا برنابیچ نخست وزیر صربستان جزو مهمانان جدید بودند.

سازمانگران دیدار باشگاه به منظور رعایت کنجکاوای روزنامه‌نگاران در سالهای اخیر به انتشار مطالب مختصر پیرامون موضوعات مورد بحث در جلسه پیش‌رو دست می‌زنند. به عنوان مثال، در جلسه سال پیش در شانتهلی (امریکا، ایالت ویرجینیا) مسأله مهاجرت به اروپا موضوع اصلی بود. بر اساس گزارشات منتشره در سال ۲۰۱۸ مسائلی مانند "پوپولیزم در اروپا"، "سلطه جهانی ایالات متحده امریکا"، "نابرابری"، "مشغولیت"، "کامپیوترهای کوانتومی"، "هوش مصنوعی"، "آزادی تجارت"، "پساحقیقت در دنیای معاصر"، وضعیت در روسیه، عربستان سعودی و ایران، و همچنین، برخی وقایع کنونی برای بحث پیشنهاد شده بود. روشن است که چنین فهرست گسترده با هدف انحراف اذهان انتشار یافته است. زیرا، طبق روال معمول در دیدارها بیش از دو -سه موضوع مورد بحث قرار نمی‌گیرد.

اهمیت باشگاه بیلدبرگ از سال‌های ۱۹۹۰ روبه کاهش نهاد. به این دلایل که اولاً، باشگاه بشدت افشاء شد؛ بارها اطلاعاتی در مورد فعالیت آن نشأت کرد. ثانیاً، اهمیت مسائل مربوط به موازین مالی از پایان سده بیستم بشدت افزایش یافت؛ مجامع بین‌المللی دیگری پدید آمدند که حل مسائل مورد بحث در جلسات پیشین بیلدبرگ را بر عهده گرفتند.

یکی از این مجامع، "جی ۳۰" (G30) می‌باشد که دفتر آن در واشینگتن واقع بوده و اطلاعات کمی در مورد آن در دست است. این گروه مشورتی با شرکت رؤسای بانک‌های مرکزی و بانک‌های خصوصی بزرگ کشورهای مختلف و همچنین، اقتصاددانان برجسته جهان تشکیل یافته است. آن، در سال ۱۹۷۸ به ابتکار جفری بل بانکدار با همدستی بنیاد راکفلر تشکیل گردید. گروه، توصیه‌هایی را برای بانک‌های مرکزی و بانک‌های تجاری پیشرو جهان تهیه و تنظیم می‌کند.

یاکوف فرانکل از بانک جی‌پی مورگان چیس انترنشنال رئیس هیأت مدیره کمیته "جی ۳۰" و تارمان شانموگارتنام، معاون نخست وزیر و وزیر هماهنگی سیاست‌های اقتصادی -اجتماعی سنگاپور، رئیس آن است. پل ولکر، رئیس اسبق بانک فدرال رزرو امریکا و ژان کلود تریشه، رئیس سابق بانک مرکزی اروپا، رؤسای افتخاری آن هستند. در این لیست لازم است توجهات بیش از همه بر روی پل ولکر، رئیس بانک فدرال رزرو امریکا در سال‌های ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۷ و ژان کلود تریشه، که در سالهای مختلف مدیریت خزانهداری فرانسه، بانک مرکزی فرانسه، بانک جهانی، باشگاه پاریس و در دوره زمانی سال‌های ۲۰۰۳ - ۲۰۱۱ ریاست بانک مرکزی اروپا را بر عهده داشت، متمرکز شود. از میان اعضای کنونی کمیته "جی ۳۰" لازم است از ویلیام دادلی رئیس بانک فدرال رزرو نیویورک که پیش از آن در بانک سرمایه‌گذاری گلدمن ساکس مشغول به کار بود و همچنین از ماریو دراگی رئیس بانک مرکزی اروپا به طور خاص یاد شود.

علاوه بر گروه "جی ۳۰" یکسری مجامع جالب توجه دیگری نیز مثل بانک محاسبات بین‌المللی در بازل (رؤسای بانک‌های مرکزی پیشرو جهان به طور منظم در آنجا دیدار می‌کنند) و یک چنین نهاد دیگری مانند جلسه سالانه رؤسا و نمایندگان بانک‌های مرکزی در جکسون هل آمریکا (در ماه اگست هر سال) وجود دارند. در این نهادها سیاست صاحبان پول تدوین و تنظیم می‌شود و از طریق صندوق بین‌المللی پول، بانک جهانی، بانک محاسبات بین‌المللی، بانک‌های مرکزی و وزارت مالیه کشورهای مختلف به اجراء درمی‌آید.

به گمانم، امروز قیل و قال رسانه‌های تحت مدیریت نخبگان جهانی پیرامون رخدادهایی مانند اجلاس سالانه باشگاه بیلدبرگ به این دلیل است که اذهان عمومی را از جلسه‌های نهادینه شده که در آن صاحبان پول تصمیمات در واقع مهمی برای تعیین سرنوشت جهان اتخاذ می‌نمایند، منحرف سازند.

*- پروفیسور، دکتر علوم اقتصاد، مدیر مرکز پژوهش‌های اقتصادی "شاراپوف" روسیه، کارشناس مسائل پشت صحنه
<https://www.fondsk.ru/news/2018/06/09/bilderbergskij-klub-mirovoe-pravitelstvo-ili-anahronizm-46274.html>

۲۵ خرداد - جوزا ۱۳۹۷